

[Arbejds- og Socialministeren.]

pligtelser med Hensyn til Konventioner. Ligeledes har man nærmere fastslaaet Moderlandets Forpligtelser i saa Henseende, for saa vidt angaar Kolonier og Mandatomraader. Endelig har man som sagt paa en Række Punkter foretaget Ændringer, som er en Følge af Folkeforbundets Ophævelse og De Forenede Nationers Oprettelse.

Siden Den internationale Arbejdsorganisations Oprettelse i 1919 har Danmark som bekendt stedse deltaget i det internationale og sociale Samarbejde, saaledes som man ogsaa kan sige, at vor sociale Standard berettiger os til, og til Videreførelse af dette Arbejde er det, jeg tillader mig med disse Bemærkninger at forelægge nærværende Forslag for det høje Ting.

Lindberg: Min Gruppe vil gerne anbefale det foreliggende Forslag til Beslutning. Vi har altid med Interesse arbejdet paa, at Den internationale Arbejdsorganisation skulde bestaa, og det er betegnende, at netop Den internationale Arbejdsorganisation har overlevet Folkenes Forbund og bestod ogsaa under Krigen. Saaledes som den højtærede Arbejds- og Socialminister har gjort Rede for, har Ændringen i Statutten været nødvendig dels af Hensyn til de Erfaringer, der er indvundet gennem de mange Aar, Arbejdsorganisationen har eksisteret, dels ogsaa fordi man nu er kommet frem til en Ordning med De Forenede Nationer, hvorefter Den internationale Arbejdsorganisation skal bestaa som et selvstændigt Raad, men i Samarbejde med De Forenede Nationer, saa at det økonomiske og sociale Raad under De Forenede Nationer staar i et nøje Samarbejde med Den internationale Arbejdsorganisation.

Jeg vil gerne understrege vor Tilfredshed med den Ændring, som den højtærede Minister ogsaa omtalte, i §§ 19—34, hvor man i højere Grad sætter ind for, at Medlemsstaterne skal gennemføre de Konventioner, som vedtages paa de aarlige Generalforsamlinger, eller i hvert Fald behandle disse Konventioner og Henstillinger, og Formaalet hermed maa selvfølgelig være at faa ratificeret saa mange som muligt af de Beslutninger, der bliver taget i Den internationale Arbejdsorganisation. Det er jo betegnende, at hidtil er det gaaet saadan, at kun ca. 25 pCt. af de Lande, der var tilsluttet Organisationen, har ratificeret de Konventioner, som har været vedtaget paa Den internationale Arbejdsorganisations Møder. Det er vort Haab, at denne Ændring i Statutten maa føre til, at man i højere Grad fra Med-

lemsstaternes Side har Opmærksomheden henvendt paa at gennemføre det, som Den internationale Arbejdsorganisation gaar ind for.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa min Gruppens Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning til Vedtagelse i det høje Ting.

Nielsen-Man: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Den internationale Arbejdsorganisations Statut.

Selve Rigsdagsbeslutningen er kortfattet, medens den Akt, hvorom Sagen drejer sig, er ret omfattende, men de Enkeltheder, som er indbefattet i Statutten, behøver Rigsdagen for saa vidt ikke at beskæftige sig med. Spørgsmaalet om, hvorvidt Danmark vil være tilsluttet Den internationale Arbejdsorganisation, er i og for sig oplagt; det vil vi. Vi har en naturlig Interesse i internationalt Samarbejde paa dette Omraade og har vel ogsaa en saadan Stilling paa det sociale Omraade, at vi i mange Tilfælde er foran andre Stater. De Forhold, som behandles i den internationale Organisation, de Konventioner eller Henstillinger, som bliver vedtaget der, vil i mange Tilfælde være af en saadan Karakter, at det ikke faar umiddelbare Følger for vort Vedkommende.

Jeg vil gerne gøre den Bemærkning i Anledning af det ærede Medlem Hr. Lindbergs Udtalelser om, at § 19 med følgende Paragraffer skulde forpligte Medlemsstaterne til at gennemføre de Konventioner, som vedtages af Den internationale Arbejdsorganisation, at det maa tages med en vis Modifikation. Det ærede Medlem rettede ogsaa sig selv og tilføjede: eller i hvert Fald behandle dem, og det er det rigtige. Netop i § 19 er der taget det Forbehold, at de enkelte Medlemsstater ikke er forpligtet til at gennemføre de Konventioner, der er Tale om, men kun er forpligtet til at behandle dem, hvorefter Medlemsstaterne, hvis ikke de kompetente Myndigheder vil gennemføre Konventionerne, netop for saa vidt er saa frit stillede, at de kun har den Forpligtelse at meddele Den internationale Arbejdsorganisations Organer det Resultat, der foreligger, og for øvrigt ogsaa i den følgende Tid holde Arbejdsorganisationen underrettet om, hvordan Forholdene stadig ligger i Hjemlandet.

Den Akt, det drejer sig om, kan vel betragtes som en Slags Forfatning for Den internationale Arbejdsorganisation, og en saadan maa denne have. Der maa ogsaa være en Forretningsorden med forskellige